

**Η ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ και
Η ΠΡΟΣΟΧΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΣΤΗ ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΙΚΑΝΕΣ ΚΑΙ
ΑΝΑΓΚΑΙΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ:
6 διαπιστώσεις και 24 προτάσεις του ΣΒΒΕ για την επαναφορά της
μεταποίησης στο επίκεντρο της αναπτυξιακής διαδικασίας**

Εισαγωγή

Η μεταποίηση στη χώρα μας πλέον βρίσκεται πλέον σε οριακό σημείο. Η οικονομική κρίση και το πλήθος των γραφειοκρατικών εμποδίων που λειτουργούν ανασταλτικά σε κάθε υγιή επιχειρηματική πρωτοβουλία έχουν διαμορφώσει κλίμα αβεβαιότητας και ανασφάλειας στην αγορά. Παράλληλα, ο επιχειρηματικός κόσμος της χώρας, και ειδικά οι μεταποιητικές επιχειρήσεις με έδρα την ελληνική περιφέρεια, αναζητούν τα αναπτυξιακά μέτρα που η πολιτεία αφενός υποσχέθηκε, και αφετέρου ήταν υποχρεωμένη να λάβει για την άρση των αντικινήτρων στην επιχειρηματικότητα και την καθιέρωση των διαρθρωτικών οικονομικών μεταρρυθμίσεων.

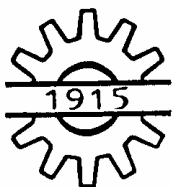
Με δεδομένο το αρνητικό κλίμα στην αγορά, είναι προφανές ότι απαιτείται μια νέα προσέγγιση στην αναπτυξιακή προσπάθεια, κυρίως στον τομέα των πολιτικών που θα βελτιώσουν το εξωτερικό περιβάλλον των επιχειρήσεων στην Ελλάδα. Η συνεχιζόμενη απαισιοδοξία των πολιτών βαθαίνει και πλαταίνει την ύφεση, ενώ καθημερινά καλλιεργείται κλίμα ανασφάλειας για το αν η χώρα έχει πτωχεύσει, θα πτωχεύσει, τότε θα συμβεί αυτό κλπ.

Σ' αυτό το περιβάλλον, στο οποίο η επιχειρηματική προοπτική είναι παντελώς αβέβαιη, η αξιοπιστία της χώρας στο εξωτερικό έχει τρωθεί ανεπανόρθωτα και η χώρα επιμένει να μην δρα παραγωγικά, το κράτος παραμένει ο αρνητικός κυρίαρχος στην οικονομία, ενώ το κυβερνητικό έργο παράγεται με εξαιρετικά αργούς ρυθμούς.

Στην εποχή της έντονης οικονομικής κρίσης ο κόσμος της μεταποίησης στη χώρα, και ειδικά αυτός που εργάζεται φιλότιμα, κάτω από αντίξοες συνθήκες και μακριά από τα μεγάλα κέντρα κατανάλωσης, αναμένει, για πάνω από δέκα χρόνια, τουλάχιστον τη στοιχειώδη υποστήριξη που δικαιούται από την πολιτεία, με μέτρα που θα πιάσουν τόπο άμεσα και θα βοηθήσουν έμπρακτα τη βιομηχανία. Δυστυχώς, κάτω από τις παρούσες συνθήκες ο έντονος προβληματισμός των προηγούμενων ετών από την αναβλητικότητα στη λήψη των αποφάσεων από την πολιτεία, έχει μετατραπεί σε πραγματική ανησυχία.

Και η ανησυχία αυτή προέρχεται από το γεγονός ότι για μια χώρα όπως η Ελλάδα η ανάδειξη ενός ισχυρού δευτερογενούς τομέα αποτελεί προϋπόθεση ισόρροπης ανάπτυξης και κοινωνικής συνοχής, ειδικά για την ελληνική περιφέρεια κατά τη διάρκεια της οικονομικής κρίσης. Σ' αυτή την κρίσιμη περίοδο, όλοι μας, πολίτες και επιχειρηματίες, επιζητούμε τη συνέχεια της χώρας μας, για την αποπληρωμή του δημόσιου χρέους και την επαναφορά της χώρας μας με αξιοπρέπεια στο διεθνές γίγνεσθαι.

Όμως, για ν' αποπληρώσουμε το χρέος, ένας και μόνον τρόπος υπάρχει: να δουλέψουμε παραγωγικά. Και για να γίνει αυτό απαιτείται από την κυβέρνηση η επαναφορά της μεταποίησης στο επίκεντρο της κυβερνητικής πολιτικής.

Τα στοιχεία που συγκροτούν το εξωτερικό περιβάλλον της μεταποίησης είναι οι αδιάψευστοι μάρτυρες της πτωτικής της πορείας ...

Οι αριθμοί λένε πάντα την αλήθεια ... Και η αλήθεια των αριθμών αναδεικνύει, αλλά κυρίως αποδεικνύει, τη δεινή κατάσταση της βιομηχανίας στη χώρα και ειδικά στη Βόρεια Ελλάδα.

Το «πέραςμα» της μεταποίησης από την κερδοφορία στις ζημιές ...

Τα πρώτα αποτελέσματα της ανάλυσης των οικονομικών αποτελεσμάτων και ισολογισμών μεταποιητικών επιχειρήσεων μελών του ΣΒΒΕ καταγράφουν για το 2010 πτώση του κύκλου εργασιών τους κατά -10% σε σχέση με το 2009, ενώ για τα τελευταία έξι (6) χρόνια (2005 -2011) η πτώση του κύκλου εργασιών των μεταποιητικών επιχειρήσεων της Βόρειας Ελλάδας ανέρχεται σε -16,5%.

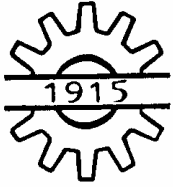
Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα όλοι οι δείκτες κερδοφορίας των μεταποιητικών επιχειρήσεων να είναι αρνητικοί: κέρδη προ φόρων, μεικτά αποτελέσματα και λειτουργικά αποτελέσματα, έχουν περάσει πλέον για τα καλά στο κόκκινο. Συγκεκριμένα: από το 5,9% του περιθωρίου καθαρού κέρδους το 2005, πλέον έχουμε φθάσει στο -2,4%, μετά από δυο έτη «αντίστασης», 2008 και 2009, κατά τα οποία ο σχετικός δείκτης διαμορφώθηκε στο -0,4% και -0,9% αντίστοιχα. Παρόμοια εικόνα αποτυπώνεται μέσω της μελέτης των στοιχείων και για τα μεικτά και για τα λειτουργικά αποτελέσματα.

Τέλος, και αυτό ήταν αναμενόμενο, διαπιστώθηκε δραστική μείωση της ρευστότητας των επιχειρήσεων, η οποία βάσει του δείκτη άμεσης ρευστότητας παρουσιάζει για το 2010 μείωση της τάξης του 35% σε σχέση με το τελευταίο έτος πριν την κρίση, δηλαδή το 2007.

... την ίδια στιγμή που ...

---

1. αυξάνεται το κόστος παραγωγής των μεταποιητικών επιχειρήσεων, εξ' αιτίας της αύξησης της τιμής της ενέργειας, η οποία τον Δεκέμβριο του 2010 αυξήθηκε κατά 17% σε σχέση με τον Δεκέμβριο του 2009. Εάν σε αυτό το στοιχείο προσθέσουμε τις πρόσφατες πολιτικοοικονομικές εξελίξεις, δηλαδή τις ταραχές στον αραβικό κόσμο, την ταχύτατη αύξηση της ζήτησης πετρελαίου από τις ταχέως αναπτυσσόμενες χώρες, τις ανακατατάξεις στην παγκόσμια αγορά ενέργειας μετά το ατύχημα στον Κόλπο του Μεξικού και την αναθεώρηση της πυρηνικής στρατηγικής μετά το ατύχημα στην Ιαπωνία, αντιλαμβανόμαστε ότι το τρέχον έτος θα είναι ακόμη πιο δύσκολο σε αυτό τον τομέα.
2. αυξάνονται τα επιτόκια δανεισμού των επιχειρήσεων, την ίδια στιγμή που το τραπεζικό σύστημα μειώνει καθημερινά τα όρια χρηματοδότησης (πλαφόν) των επιχειρήσεων: τα περιθώρια δανεισμού αυξάνονται μονομερώς από τις τράπεζες, διαμορφώνοντας πλέον σε δυσθεώρητα ύψη τα επιτόκια δανεισμού των επιχειρήσεων, μειώνοντας έτσι κι άλλο τη ρευστότητά τους. Τον Νοέμβριο του 2011 τα επιτόκια των δανείων προς μη-χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις, δηλαδή για τις μεταποιητικές επιχειρήσεις κατά κύριο λόγο, παρουσίασαν αύξηση σε σχέση με πέρυσι κατά 37% για δάνεια μέχρι €1 εκατ. και αποπληρωμή μέχρι 12 μήνες, κατά 33% για δάνεια μέχρι €1 εκατ. και αποπληρωμή από 1 έως 5 έτη, ενώ στην περίπτωση δανείων άνω του €1 εκατ. και αποπληρωμή έως 12 μήνες η αύξηση του επιτοκίου δανεισμού ξεπέρασε το 60%!
3. αυξάνεται η φορολογική επιβάρυνση των επιχειρήσεων: όταν το συνολικό ποσοστό φόρου επί του κύκλου εργασιών των επιχειρήσεων στη χώρα ανέρχεται στο 47,2%, αναρωτιόμαστε πως είναι δυνατόν να ανταγωνισθούμε επιχειρήσεις από χώρες όπως η Ιρλανδία, η Δανία κλπ, στις οποίες το αντίστοιχο ποσοστό είναι λιγότερο από το 30%. Αν μάλιστα προσθέσουμε και το γεγονός ότι το φορολογικό σύστημα στη χώρα αναμορφώθηκε 10 φορές σε διάστημα 18 μηνών, τότε δεν αυξάνεται μόνον η φορολογική επιβάρυνση των επιχειρήσεων, και δεν χάνονται άσκοπα παραγωγικές ώρες για

τη μελέτη του νέου νόμου: αυξάνεται η αβεβαιότητα των επιχειρήσεων για το τι θα ισχύει το αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα.

4. αυξάνεται το εργατικό κόστος, αφού παρά την οριακή αύξηση των κατώτατων αποδοχών το 2011 σε σχέση με το 2010, κατά την εξαετία 2006 – 2011 έχει καταγραφεί άνοδος κατά περισσότερο από 20% τόσο του κατώτατου ημερομισθίου εργατών, όσο και των κατώτατων μηνιαίων αποδοχών των υπαλλήλων.
5. αυξάνονται οι τιμές εισαγωγών για τη βιομηχανία κατά 7,6% σε σχέση με πέρυσι. Αυτό μεταφράζεται σε αύξηση των τιμών των πρώτων υλών που εισάγονται προς μεταποίηση από την εγχώρια βιομηχανία. Επιπλέον η διαρκής αύξηση της ισοτιμίας ευρώ δολαρίου, μειώνει την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεών μας στις διεθνείς αγορές, και καθιστά δυσκολότερες τις εξαγωγές.
6. η απαισιοδοξία των μεταποιητικών επιχειρήσεων διαρκώς αυξάνεται, τόσο στο πεδίο της άσκησης αναπτυξιακής πολιτικής από την κυβέρνηση, όσο και στις προοπτικές ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας.

... και όταν τα 30 αντικίνητρα του μνημονίου που αφορούν την επιχειρηματικότητα, κατέληξαν να είναι 30 δέσμες εμποδίων με «πλούσιο» περιεχόμενο ...

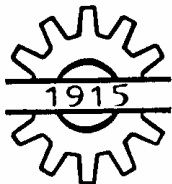

Δυστυχώς οι φωνές του επιχειρηματικού κόσμου για την άρση των αντικινήτρων που αφορούν την επιχειρηματικότητα, έπρεπε να εισακουσθούν μέσω των επιταγών της τρόικα. Οι απαράδεκτα υψηλές φορολογικές επιβαρύνσεις των επιχειρήσεων, η απίστευτη πολυνομία που αφορά την επιχειρηματικότητα, η απαράδεκτη γραφειοκρατία για μια ευρωπαϊκή χώρα του 21^{ου} αιώνα, η αρνητική στάση και νοοτροπία του κράτους και της κοινωνίας έναντι επιχειρήσεων και επιχειρηματιών, συνιστούν σαφή επιβολή κρατικού παρεμβατισμού σε όλες τις εκφάνσεις της λειτουργίας των επιχειρήσεων.

Η εντολή για καταγραφή των 30 κυριότερων αντικινήτρων που αφορούν την επιχειρηματικότητα, κατέληξε σε καταγραφή 30 ομάδων προσκομμάτων, κυριότερα από τα οποία είναι:

1. οι συναλλαγές με το δημόσιο,
2. η αδειοδότηση και εγκατάσταση των επιχειρήσεων,
3. η λειτουργία και ο έλεγχος των αγορών,
4. τα φορολογικά ζητήματα,
5. οι μη ανταποδοτικές εισφορές των επιχειρήσεων προς το κράτος,
6. η απονομή δικαιοσύνης,
7. η λειτουργία του ΕΣΠΑ,
8. τα εργασιακά ζητήματα,
9. η λειτουργία των τελωνείων, και,
10. οι αμοιβές και τιμές που καθορίζονται από το κράτος.

Με όλες αυτές τις ομάδες προσκομμάτων να υπάρχουν διαχρονικά στη λειτουργία του κράτους και της κοινωνίας μας, ζητούμενο δεν μπορεί να είναι η ανάπτυξη, αλλά πλέον η επιβίωση των επιχειρήσεων, μέσα σε ένα περιβάλλον απολύτως εχθρικό, το οποίο, παρά τα περί του αντιθέτου λεγόμενα, δεν έχει διάθεση να αλλάξει.

... την ίδια στιγμή που το ίδιο το κράτος είναι ο μεγαλύτερος οφειλέτης προς τις επιχειρήσεις ...

Πέρυσι, 2010, οι οφειλές του Ελληνικού Δημοσίου προς τις επιχειρήσεις μέλη του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος (ΣΒΒΕ) με έδρα το Βορειοελλαδικό Τόξο ξεπερνούσαν τα τριακόσια εκατομμύρια (300 εκατ. ευρώ). Η επανάληψη της ίδιας έρευνας έναν χρόνο μετά (Απρίλιος 2011) κατέδειξε ότι πλέον οι οφειλές του κράτους προς τις επιχειρήσεις αγγίζουν το μισό δις €. (περίπου 500 εκ. €)

Σύμφωνα με τα στοιχεία από τις επιχειρήσεις μέλη του ΣΒΒΕ, οι οφειλές του δημοσίου ανέρχονται:

1. σε πάνω από 150 εκ. € προς τις επιχειρήσεις της Θράκης, ποσό που προέρχεται από την επιχορήγηση 12% του κόστους εργασίας,
2. σε περίπου 110 εκ. € από την αποπληρωμή επενδύσεων (κυρίως του Αναπτυξιακού Νόμου),
3. σε 90 εκ. € από επιστροφή ΦΠΑ για τις εξαγωγικές επιχειρήσεις, ενώ,
4. το ποσό που αφορά προμήθειες του Δημοσίου και αποπληρωμή διαφόρων έργων ξεπερνά τα 120 εκατ. ευρώ.

Ως εκ τούτου το θέμα της έλλειψης ρευστότητας για τις επιχειρήσεις προέρχεται κατά κύριο λόγο από την αδυναμία του κράτους να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του έναντι του επιχειρηματικού κόσμου της χώρας, και ειδικότερα έναντι των μεταποιητικών επιχειρήσεων με έδρα την περιφέρεια που αναλαμβάνουν επενδυτικό ρίσκο επενδύοντας μακριά από τα κυρίαρχα κέντρα κατανάλωσης, είναι εξωστρεφείς, αφού ανοίγουν νέες αγορές για ν' αντισταθμίσουν το χαμένο μερίδιο αγοράς από την Ελλάδα, και, σε καμία περίπτωση δεν είναι κρατικοδίαιτες, αφού στηρίζονται αποκλειστικά και μόνον στις δικές τους δυνάμεις.

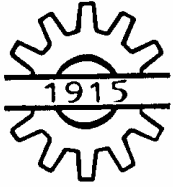
... γι' αυτό και η επενδυτική άπνοια είναι απολύτως δικαιολογημένη ...

Βρισκόμαστε σε μια αρνητική συγκυρία κατά την οποία διαπιστώνεται μείωση της επενδυτικής δραστηριότητας των επιχειρήσεων και πρόβλεψη για περαιτέρω μείωση και το εφετινό δύσκολο έτος 2011.

Η δυσμενής οικονομική συγκυρία, ως αποτέλεσμα της πρωτοφανούς προσπάθειας δημοσιονομικής προσαρμογής της χώρας και της παράλληλης παρατεταμένης ύφεσης, σε συνδυασμό με τη μεγάλη χρονική καθυστέρηση του νομικού πλαισίου που διέπει τις επενδύσεις στη χώρα μας, αποθαρρύνουν τους επιχειρηματίες για την ανάληψη επενδυτικών πρωτοβουλιών. Η ανεπάρκεια κεφαλαίων σε συνδυασμό με το πολύ υψηλό ρίσκο, το οποίο κατά την τρέχουσα περίοδο είναι αυξημένο σε σχέση με το παρελθόν, καθιστούν τις κάθε είδους επενδύσεις σχεδόν απαγορευτικές. Αν στα παραπάνω προσθέσουμε και την τεράστια έλλειψη ρευστότητας των επιχειρήσεων, τότε δικαιολογείται απολύτως η πρόβλεψη για στασιμότητα στις επενδύσεις του ιδιωτικού τομέα.

Τελικά, η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής βιομηχανίας, έχει αφεθεί αποκλειστικά και μόνον στα χέρια των επιχειρηματιών, αφού τραπεζικό σύστημα και κρατική μηχανή δρουν ως αντικίνητρα στις προσπάθειες του επιχειρηματικού κόσμου για ανάκαμψη και εκσυγχρονισμό μέσω των επενδύσεων.

... κι όλ' αυτά ...

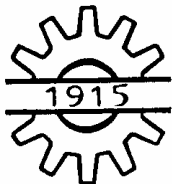
---

1. γιατί η δημόσια διοίκηση ανθίσταται σθεναρά σε οποιεσδήποτε εκσυγχρονιστικές παρεμβάσεις και αδυνατεί να ακολουθήσει τους ρυθμούς του συνεχώς μεταβαλλόμενου οικονομικού και κοινωνικού περιβάλλοντος,
2. γιατί η έμφαση στην αναπτυξιακή προσπάθεια έχει δοθεί σε άλλους τομείς (π.χ. τουρισμός, εμπόριο), την ώρα που σε καμία χώρα του κόσμου δεν υπάρχει τριτογενής τομέας, χωρίς να υπάρχει παράλληλα ισχυρή μεταποιητική βάση,
3. γιατί όποιες από τις πρωτοβουλίες ανάπτυξης του ιδιωτικού τομέα στέφονται με επιτυχία, το οφείλουν μάλλον σε εξωγενείς παράγοντες και στη βούληση των ίδιων των επιχειρήσεων, παρά στη συνειδητοποίηση της πολιτικής ηγεσίας για την αναγκαιότητα αλλαγών στο υφιστάμενο πλαίσιο και στις τρέχουσες πολιτικές,
4. γιατί η άσκηση της πολιτικής εξουσίας και του κυβερνητικού έργου βρίσκεται σε ευθεία συνάρτηση με τα πρόσωπα που την ασκούν. Αλλαγές προσώπων, ακόμη και στους ίδιους κυβερνητικούς σχηματισμούς, δημιουργούν ασυνέχειες και απελπιστικές καθυστερήσεις, και,
5. γιατί ο προγραμματισμός και ο στρατηγικός σχεδιασμός είναι έννοιες που δύσκολα εντάσσονται στις λειτουργίες του κράτους, παρά τις προσπάθειες που επιβλήθηκαν από τους κοινοτικούς κανονισμούς, που αφορούν τις κοινοτικές ενισχύσεις.

Σε κάθε περίπτωση, για μια χώρα με τα χαρακτηριστικά της Ελλάδας, η ύπαρξη ενός ισχυρού δευτερογενούς τομέα αποτελεί προϋπόθεση ισόρροπης ανάπτυξης και κοινωνικής συνοχής.

Η οικονομική κρίση και οι ισχυρές πιέσεις που δέχεται η μεταποίηση από τον διεθνή ανταγωνισμό και τη διαρκή δυσφήμιση της χώρας στις διεθνείς αγορές, καθιστούν πλέον επιτακτική τη λήψη μέτρων διαρθρωτικής προσαρμογής, ούτως ώστε η βιομηχανία αρχικά να επιβιώσει και στη συνέχεια να συντονισθεί με τις προϋποθέσεις και τα δεδομένα παρουσίας της στο παγκόσμιο γίγνεσθαι.

Για τις μεταποιητικές επιχειρήσεις δεν αρκούν οι καλές προθέσεις. Αυτές πρέπει να μετουσιώνονται σε κυβερνητική πολιτική η οποία έμπρακτα θα θέσει στις βασικές της προτεραιότητες την ισχυροποίηση και ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας του δευτερογενούς τομέα.

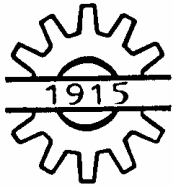
ΘΕΣΕΙΣ & ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΒΒΕ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΑΙΕΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΤΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ & ΤΗΝ ΑΡΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΜΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗ ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ

A] Προτάσεις μέτρων μεσοπρόθεσμου χαρακτήρα

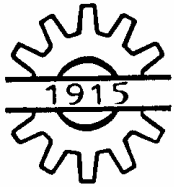
- 1. Ενίσχυση της ρευστότητας των μεταποιητικών επιχειρήσεων.** Προς τούτο προτείνουμε:
  - την πληρωμή ή/και τον συμψηφισμό των οφειλών του κράτους προς τις επιχειρήσεις,
  - την επιστροφή του ΦΠΑ των εξαγωγικών επιχειρήσεων,
  - τη θέσπιση υποχρεωτικών ρητρών στο πρόγραμμα στήριξης των τραπεζών, για την ευνοϊκή δανειοδότηση των μεταποιητικών επιχειρήσεων, και,
  - την έμμεση στήριξη της χρηματοδότησης των εξαγωγών με την παροχή εγγυήσεων ή την προεξόφληση απαιτήσεων.
- 2. Λειτουργία του νέου αναπτυξιακού νόμου:** θεωρούμε ότι θα πρέπει να επιταχυνθούν οι διαδικασίες για την υπογραφή των Υπουργικών Αποφάσεων και των Κοινών Υπουργικών Αποφάσεων, καθώς επίσης και των σχετικών Προεδρικών Διαταγμάτων που απαιτούνται για την ενεργοποίηση του νόμου. Επίσης, απαιτείται επιτάχυνση των διαδικασιών για την ενεργοποίηση της Επιχειρησιακής Μονάδας Ανάπτυξης (ΕΜΑ) με έδρα τη Γενική Γραμματεία Μακεδονίας – Θράκης. Πιθανές επιπλέον καθυστερήσεις θα επιτείνουν την αβεβαιότητα και θα μεταθέσουν τα επενδυτικά σχέδια των επιχειρήσεων στο προσεχές μέλλον, κάτι το οποίο εκτός από ανεπιθύμητο είναι και απαράδεκτο για τη δεινή θέση της χώρας μας κατά τη διάρκεια της τρέχουσας οικονομικής κρίσης.
- 3. Απλοποίηση των εξαγωγικών διαδικασιών, με άρση των σχετικών προσκομμάτων και αντικινήτρων, μέσω:**
  - του εξορθολογισμού της λειτουργίας των τελωνείων και της απλοποίησης των τελωνειακών διαδικασιών,
  - της μείωσης ή/και της κατάργησης των ειδικών τελών για εξαγωγές, και,
  - του εξορθολογισμού των πάσης φύσεως ελέγχων.
- 4. Εξυγίανση του συστήματος πληρωμών – Μεταχρονολογημένες επιταγές:** θέσπιση συγκεκριμένων κανόνων με στόχο την εξυγίανση της αγοράς και τον εξορθολογισμό της συγκεκριμένης πρακτικής, σύμφωνα με τα όσα ισχύουν σε άλλες χώρες της Ευρώπης. Να προσδιορισθεί νομοθετικά το ανώτερο όριο ημερών πληρωμής, που δεν θα πρέπει να

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

υπερβαίνει τις 60 ημέρες, και να προβλέπονται συγκεκριμένες κυρώσεις σε περίπτωση μη τήρησης των ορίων αυτών.

5. **Κατάργηση ειδικών τελών και επιβαρύνσεων**, όπως η κατάργηση της εισφοράς του ποσοστού 0,6 της ANE 128 στα δάνεια, οι υποχρεωτικές δημοσιεύσεις στον τύπο, κατάργηση της χαρτοσήμανσης με 3,6% των ταμειακών διευκολύνσεων και γενικότερα των δανείων που παρέχουν οι μέτοχοι, τα ειδικά τέλη στις συναλλαγές υπέρ τρίτων, κλπ.
6. **Ακρίβεια στην αγορά – Σχέσεις προμηθευτών και αλυσίδων λιανικής πώλησης**: δημιουργία υγιέστερου πλαισίου συνεργασίας μεταξύ μεταποιητικών επιχειρήσεων και αλυσίδων λιανικού εμπορίου για τη μείωση των τιμών και την ανάπτυξη της παραγωγικής βάσης της περιφέρειας.
7. **Αδειοδότηση μεταποιητικών επιχειρήσεων – Αναμόρφωση της βιομηχανικής νομοθεσίας**: αναμόρφωση της κείμενης βιομηχανικής νομοθεσίας, με έμφαση στη μείωση των καθυστερήσεων και στον περιορισμό της πολυνομίας και της γραφειοκρατίας.
8. **Έλεγχος αγοράς**: λειτουργία των μηχανισμών εφαρμογής του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου ελέγχου της αγοράς, που αφορούν την κυκλοφορία προϊόντων είτε χαμηλής ποιότητας, είτε απομιμήσεων, που παράγονται σε τρίτες χώρες, διότι αυτά πλήττουν ευθέως την ανταγωνιστικότητα των εγχωρίως παραγομένων ελληνικών προϊόντων.
9. **Αναθέρμανση του κλάδου των κατασκευών και της οικοδομής**, μέσω της λήψης ειδικών μέτρων όπως η μείωση του φόρου μεταβίβασης ακινήτων κατά 50% και η πλήρης απαλλαγή από την πληρωμή του για τις εισοδηματικά ασθενέστερες τάξεις, ο συμψηφισμός των υποχρεώσεων από ΦΠΑ, ΙΚΑ κλπ των εταιρειών δομικών υλικών, των τεχνικών εταιρειών κλπ με τις βεβαιωμένες οφειλές τους κράτους προς αυτές, η άρση των εμποδίων αγοράς ακινήτων από αλλοδαπούς τρίτων χωρών εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ), η αποτύπωση και πολεοδόμηση ιδιωτικών και δημόσιων εκτάσεων για ανάπτυξη παραθεριστικής κατοικίας, η ένταξη νέων εκτάσεων στα σχέδια πόλεων των δήμων κλπ..
10. **Κατάργηση του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων (ΚΒΣ)**: οι πολύπλοκες, χρονοβόρες και γραφειοκρατικές διαδικασίες για την εφαρμογή του Κώδικα από τις επιχειρήσεις, αποτελούν πραγματική τροχοπέδη στην καθημερινή τους λειτουργία. Προτείνουμε την κατάργηση του Κώδικα, και την εκ νέου θεσμοθέτηση τμημάτων του ΚΒΣ που είναι απαραίτητο να διατηρηθούν. Τέλος, απαιτείται ιδιαίτερη προσοχή στο σχεδιασμό μιας νέας μεθοδολογίας ελέγχου των επιχειρήσεων, όσο και προσεκτική διαδικασία μετάβασης από το ισχύον σύστημα στο καινούργιο.
11. **Καθυστερήσεις στις προκηρύξεις δράσεων κρατικών ενισχύσεων**: από τον επιχειρηματικό κόσμο της χώρας ζητείται να υπάρξει επιτάχυνση των διαδικασιών προκήρυξης των συγχρηματοδοτούμενων προγραμμάτων για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των

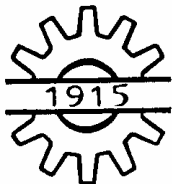

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

επιχειρήσεων αλλά κυρίως, για την υλοποίηση επενδύσεων που είναι αναγκαίες για την έξοδο της χώρας από την οικονομική κρίση.

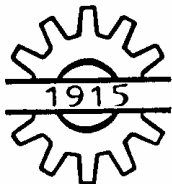
- 12. Κατάργηση των υποχρεωτικών δημοσιεύσεων ισολογισμών και των οικονομικών καταστάσεων των επιχειρήσεων:** κατάργηση της υποχρεωτικής δημοσίευσης ισολογισμών και οικονομικών καταστάσεων στις εφημερίδες. Υποχρεωτική ανάρτηση των οικονομικών καταστάσεων στην ιστοσελίδα της επιχείρησης ή και στην ιστοσελίδα του Εθνικού τυπογραφείου και στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο (ΓΕΜΗ).
- 13. Επιδότηση της εργασίας και όχι της ανεργίας:** να ληφθεί απόφαση ούτως ώστε να έχει ισχύ από 1^{ης} Ιανουαρίου 2011 η μείωση των εργοδοτικών εισφορών των επιχειρήσεων κατά 25%.
- 14. Ανταποδοτικότητα δημοτικών τελών:** οι επιχειρήσεις επιβαρύνονται άδικα από τέλη με μηδαμινή έως ανύπαρκτη ανταποδοτικότητα. Προτείνουμε τώρα που είναι η πρώτη περίοδος εφαρμογής του Καλλικράτη, την προτυποποίηση των συστημάτων κοστολόγησης των ανταποδοτικών υπηρεσιών που παρέχονται με τους πόρους των τελών των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης .
- 15. Κατάργηση μη ανταποδοτικών τελών και επιβαρύνσεων υπέρ τρίτων:** Ενδεικτικά παραδείγματα:
  - Εισφορά – Δικαίωμα εκτελωνιστικών εργασιών (ΔΕΤΕ) που βεβαιώνεται κατά την εισαγωγή, εξαγωγή και μεταμόρφωση αγαθών και καυσίμων,
  - Ειδική ασφαλιστική εισφορά υπέρ ΕΛ.Γ.Α. (Οργανισμού Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων) σε ποσοστό 3% για τα προϊόντα φυτικής προέλευσης και σε ποσοστό 0,5% για τα προϊόντα ζωικής προέλευσης .
  - Πλήθος χαρτοσήμων και τελών που προβλέπονται στα 75 άρθρα του Προεδρικού Διατάγματος 28/1931(ΦΕΚ Α 239)
  - Μεγαρόσημα, παράβολα, Κ.Ε.Α.Δ. και υπέρ ταμείων προνοίας για πολιτικές και διοικητικές δικαστικές υποθέσεις.
  - Τέλος 1€/τόνο υπέρ του δημοσίου που ισχύει για τη διενέργεια φυτο-υγειονομικών ελέγχων και ελέγχων ποιότητας – καταλληλότητας γεωργικών προϊόντων προς εξαγωγή.
  - Τέλος υπέρ ΕΡΤ που εισπράττεται μέσω των λογαριασμών της ΔΕΗ σύμφωνα με το άρθρο 21 του Ν. 2644/1998.

B] Προτάσεις μέτρων μακροπρόθεσμου χαρακτήρα

- 16. Μετεξέλιξη της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας (ΓΓΒ)** του Υπουργείου Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας από φορέα εφαρμογής, υλοποίησης και διαχείρισης προγραμμάτων, σε φορέα σχεδιασμού, παραγωγής και άσκησης ουσιαστικής βιομηχανικής πολιτικής.
- 17. Άσκηση (έμμεσης) κλαδικής βιομηχανικής πολιτικής,** και ενίσχυσης ευπαθών και δυναμικών κλάδων της μεταποίησης (π.χ. αγροτικά προϊόντα), με ταυτόχρονη ανάδειξη των συγκριτικών πλεονεκτημάτων περιοχών και περιφερειών της χώρας, κατ' αντιστοιχία με πολιτικές που ακολούθησαν άλλες ευρωπαϊκές χώρες.
- 18. Θεσμικές μεταρρυθμίσεις για την αύξηση των εξαγωγών, ως εξής:** ενοποίηση των φορέων ενίσχυσης της διεθνοποίησης και της εξωστρέφειας, με τη δημιουργία ενός «κέντρου» στο Υπουργείο Εξωτερικών που ν' ασχολείται με την Οικονομική Διπλωματία και τη διεθνοποίηση των επιχειρήσεων. Όλοι οι φορείς του δημοσίου που ασχολούνται με το θέμα να αναφέρονται στο «κέντρο» αυτό.
Συνένωση του Ελληνικού Οργανισμού Εξωτερικού Εμπορίου (ΟΠΕ) και του Invest in Greece (πρώην Ελληνικό Κέντρο Επενδύσεων – ΕΛΚΕ). Παράλληλα να υπάρξει έμπρακτη αναβάθμιση των τμημάτων ΟΕΥ στις ελληνικές πρεσβείες στο εξωτερικό.
- 19. Σύνδεση του πρωτογενούς τομέα της παραγωγής με τη μεταποίηση:** η μόνη ουσιαστική διέξοδος για την ελληνική γεωργία και κατ' επέκταση για τις βιομηχανίες που συνδέονται άμεσα και έμμεσα με αυτή είναι η πολιτεία να δώσει τις σωστές κατευθύνσεις για: α) παραγωγή προϊόντων υψηλής ποιότητας και προστιθέμενης αξίας, β) παραγωγή βάσει συστημάτων ολοκληρωμένης διαχείρισης και πλήρους ιχνηλασιμότητας, γ) στοχευμένες καλλιέργειες για εξειδικευμένες χρήσεις, και, δ) παραγωγή αγροτικών προϊόντων τα οποία να καλύπτουν τις βασικές απαιτήσεις και της βιομηχανίας, αλλά και των τελικών χρηστών – καταναλωτών.
- 20. Ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των μεταποιητικών επιχειρήσεων μέσω καινοτομίας.** Προτείνουμε:
- τη δημιουργία «Ταμείου Καινοτομίας», το οποίο απαραίτητα θα έχει περιφερειακή διάσταση και θα λειτουργεί αποκεντρωμένα μέσω πέντε (5) παραρτημάτων του στις έδρες των μεγάλων διοικητικών περιφερειών της χώρας, και,
  - τη θέσπιση μηχανισμού διερεύνησης, αποτύπωσης και επιλογής προτάσεων για την ανάπτυξη νέων καινοτόμων προϊόντων, ο οποίος θα χρηματοδοτεί είτε τη δημιουργία νέας επιχείρησης με τη μορφή κεφαλαίου επενδυτικού κινδύνου υψηλού ρίσκου (high – risk venture capital), είτε επενδύσεις καινοτομίας υφισταμένων επιχειρήσεων με τη μορφή επιχορηγήσεων ή φορολογικών απαλλαγών.

- 21. Σημαντικές καθυστερήσεις στην απονομή δικαιοσύνης:** για το θέμα προτείνουμε την απλοποίηση των σχετικών διαδικασιών, την ορθολογικότερη κατανομή των υποθέσεων ανά δικαστή των έλεγχου του τρόπου εργασίας των δικαστών και την καθιέρωση προθεσμιών για τη δημοσίευση αποφάσεων
- 22. Γραφειοκρατία που αφορά την επιχειρηματικότητα, πολυνομία αντιφατικές διατάξεις και ανασφάλεια των επιχειρήσεων στο θέμα της απονομής του δικαίου:** προτείνουμε την ενεργοποίηση της επιτροπής απλούστευσης διαδικασιών και τη θέσπιση «Νόμου πλαίσιο για την Απλοποίηση της Νομοθεσίας» με τον οποίο θα εισάγεται η υποχρέωση απλοποίησης της νομοθεσίας (συμπεριλαμβανομένης και της κωδικοποίησής της) και της μείωσης του διοικητικού βάρους για τις επιχειρήσεις. Επίσης, να υπάρξει εφαρμογή ετήσιου προγράμματος του παραπάνω νόμου το οποίο θα δεσμεύει με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα και μετρήσιμους στόχους τους αρμόδιους φορείς και όργανα του δημοσίου που θα υλοποιήσουν, με προτεραιότητα στο επιχειρηματικό θεσμικό πλαίσιο.
- 23. Εποπτεία βιομηχανίας τροφίμων από έξι συναρμόδια υπουργεία και διάφορους φορείς :** (1.Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, 2. Υπουργείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, 3. Υπουργείο Υγείας, Διατροφής και Άθλησης, 4. Υπουργείο Οικονομικών, 5. Υπουργείο Θαλασσίων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας, 6. Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης). Προτείνουμε τη πλήρη και ουσιαστική καταγραφή των αρμοδιοτήτων και των δράσεων και τη συγκέντρωση συναφών αρμοδιοτήτων σε έναν φορέα.
- 24. Σύνδεση της ακαδημαϊκής και της επιχειρηματικής κοινότητας:**
- Οι προτάσεις του ΣΒΒΕ, είναι:
- να συμπεριληφθούν στα κριτήρια εξέλιξης των μελών ΔΕΠ ο αριθμός των νέων επιχειρήσεων και των νέων θέσεων εργασίας που δημιουργήθηκαν ως αποτέλεσμα της ερευνητικής τους εργασίας,
  - η ενίσχυση των ερευνητικών εργαστηρίων να γίνεται με βάση την παραγωγή αξιοποιήσιμου ερευνητικού αποτελέσματος από εθνικές επιχειρήσεις, και,
  - να θεσμοθετηθεί η επιβράβευση, με υψηλά κίνητρα, του επιχειρηματικού ρίσκου επενδύσεων τεχνολογικής καινοτομίας από επιχειρήσεις.